

[Erling Jensen.]

telse af eksportkreditordningerne. Vi har nu med skuffelse konstateret, at forslag til en ny lov om Danmarks Erhvervsfond ikke er på handelsministerens spiseseddel for denne samling, og nødsages derfor til at sige, at vi ønsker en sådan ny lov forelagt i en form, der rummer mulighed for, at vi dels i selve lovteksten, dels og måske især i vor betænkning kan tage hurtigt og positiv stilling til de rimelige erhvervsønsker om en mere omfattende, en mere alsidig og en mere smidig eksportkreditordning.

Da den tidligere socialdemokratiske regering i 1973 fik vedtaget sit forslag om statslige indskud i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, skete det under stærk modstand fra det nuværende regeringspartis side, men det lykkedes os alligevel at få flertal for at skabe en beløbsramme på 100 mill. kr. og at placere et indskud på 50 mill. kr.

Vi glæder os naturligvis over det omsving i stemningen over for denne ordning, der nu er sket i regeringen, men må også her foreslå, at man ikke bare afventer, men at man skaber den klarhed over ordningens anvendelsesmulighed for erhvervene, at beløbsrammen ifølge loven nu udfyldes med de resterende 50 mill. kr. Samtidig ser vi gerne den EM-ordning, der med succes er iværksat i samarbejde mellem samfundet og finansieringsinstituttet, og som omfatter lån til lavere rente til eksportfremmeformål, energibesparelsesformål og miljøforanstaltninger, yderligere udvidet, også selv om det hurtigt måtte betyde en større beløbsramme i selve loven.

Anvendelsen af finansieringsinstituttets obligationsudstedelse kombineret med det statslige indskud har betydet en flerdobling af de til rådighed for erhvervene stående midler til EM-lån. Det samme princip vil med fordel kunne anvendes over for håndværket og den mindre industri ved i stedet for at anvende statsmidlerne til de såkaldte håndværkerlån til direkte lån til lavere rente da at lade dem danne garantimæssig baggrund for en langt større lånefinansiering til normal forrentning.

Organisationerne har givet udtryk for deres interesse i en sådan ordning, som vi foreslår positivt vurderet med henblik på fremsættelse af et lovforslag herom.

Mens vi er ved finansieringsinstituttets principper og deres anvendelse, så lad mig pege på den værdi, det ville have for samfundet, for erhvervslivet inden for byggebranchen og for den enkelte realkreditlåntager, hvis også realkreditten overgik til kontantlån, hvor den effektive rente var kendt allerede på tidspunktet for tilbuddet om forhåndslån.

Kravene til den almindelige erhvervsfinansiering stiger i takt med inflationen, med råvarestigninger og med øgede kreditkrav ved overgang fra hjemmemarked til eksport. Vi skal derfor ikke skjule, at vi i den øjeblikkelige situation fandt det skete løft af låneloftet med de 3 pct. helt utilstrækkeligt, hvis formålet er at vende stemningen og at skabe ny tiltro til lånemulighederne. Vi henstiller derfor, at der sker en ny forhøjelse af låneloftet meget hurtigt, og at erhvervslivet snarest bliver orienteret om, hvordan og hvornår denne forhøjelse vil ske. Vi finder det nødvendigt, at man sikrer, at forhøjelsen kommer netop eksportvirksomhederne til gode.

De samme problemer, der nødvendiggør en bedre erhvervsfinansiering, har medført et usædvanlig stort antal virksomhedslukninger, hvoraf en del efter vor opfattelse burde have været undgået, fordi de mere har været et udtryk for manglende likviditet end for manglende konkurrencedygtighed. Vi er derfor skuffede over, at der ikke blandt justitsministerens mange bebudede lovforslag også er et forslag til en moderne konkurslov og skal efterlyse en sådan. Vi har brug for en konkurslov, der uden at skade kreditorerne tager større hensyn til virksomhedens overlevelsesevner og undgår den panikstemning, der ødelægger værdierne. I tilknytning til en sådan lov foreslår vi oprettet en statslig bistandsfond, der kan medvirke til, at sunde, men likviditetsramte virksomheder får det nødvendige pusterum til en nøgtern overvejelse af mulighederne for en hel eller delvis videreførelse i stedet for en brutal og endelig lukning hen over hovedet på arbejderne.

Det er næppe klogt at spare på de aktiviteter, man skal leve af. Den tidligere socialdemokratiske regering overtog en erhvervsfremmelovgivning, som VKR-regeringen af besparelsesgrunde havde sat i stå. Det lykkedes os at få sat uret i gang igen gennem